

ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΧΑΡΑΤΣΙ ΤΟΥ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗ

Τη χρεοκοπία της οικονομικής πολιτικής, την εσκεμμένη αποτυχία του εισπρακτικού μηχανισμού υπευθύνου για τις μεγάλες επιχειρήσεις, και την εξόφθαλμη εύνοια που διατηρεί υπέρ των εχόντων και κατεχόντων με το να τους ελαφρύνει διαρκώς τις φορολογικές τους υποχρεώσεις εις βάρος των εργαζομένων και ειδικά των μισθωτών, έρχεται σήμερα η κυβέρνηση να καλύψει με **έκτακτο χαράτσι** που καλούνται να πληρώσουν όλοι οι ελεύθεροι επαγγελματίες, μεταξύ των οποίων μεγάλη μερίδα μηχανικών.

Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟΥ ΣΕ 6.000 ΕΥΡΩ ΕΙΝΑΙ ΞΕΚΑΘΑΡΑ ΕΙΣΠΡΑΚΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ

Στοχεύοντας αυτή τη φορά επί δικαίων και αδικών η κυβέρνηση μειώνει το αφορολόγητο όριο των ελεύθερων επαγγελματιών (που είναι ήδη χαμηλότερο από τους μισθωτούς) από 10.500 σε 6.000 Ευρώ, κίνηση που αναμένεται να φέρει στα ταμεία της περί τα επιπλέον 675 Ευρώ από κάθε φορολογούμενο ελεύθερο επαγγελματία (αν βέβαια ισχύσει ο χαμηλός φορολογικός συντελεστής 15% και όχι κάτι μεγαλύτερο). Το επιχείρημα είναι ότι οι ελεύθεροι επαγγελματίες φοροδιαφεύγουν, δηλώνοντας μικρότερα εισοδήματα από αυτά που πραγματικά έχουν. Η κυβέρνηση ξεχνά πάνω από όλα ότι όταν αναφέρεται στους ελεύθερους επαγγελματίες **αυτή η κατηγορία περιλαμβάνει και μια μεγάλη μερίδα εργαζομένων το ίδιο πεισμένη οικονομικά με τους μισθωτούς**. Ξεχνά το ληστρικό χαρακτήρα εις βάρος των μη εχόντων που έχουν οι έμμεσοι φόροι, ξεχνά τα εκατομμύρια που χαρίζει στους κεφαλαιοκράτες, στις επιχειρήσεις, ξεχνά το αμαρτωλό καθεστώς των ελεγκτικών μηχανισμών των επιχειρήσεων, ξεχνά το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια επιχειρήσεις και μισθωτοί έφθασαν να συνεισφέρουν στα έσοδα του κράτους μέσω άμεσων και έμμεσων φόρων από περίπου 50 % - 50 % το 2004 σε 25 % - 75 % στο σήμερα αντίστοιχα.

Για αυτή την επίσημη φοροδιαφυγή η κυβέρνηση αποφεύγει να μιλήσει και βάζει στόχο αυτή τη φορά να τα αρπάξει από τους μικρομεσαίους. Το επιχείρημά της («ότι φοροδιαφεύγουν»), δεν πιάνει. Και δεν πιάνει γιατί πρώτες **οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων και η εργοδοσία έχουν πολλαπλώς κατακλύσει τα εισοδήματα τόσο των εργαζομένων**. Στη σημερινή συγκυρία που οι ρυθμοί αύξησης των μισθών έχουν μείνει κατά πολύ πίσω από το ρυθμό αύξησης του κόστους ζωής, ενώ ταυτόχρονα η παραγωγικότητα καλπάζει, όταν μεγάλη μερίδα του εργαζόμενου κόσμου αναζητεί δρόμους για να υπάρξει ανατροπή της παραπάνω κατάστασης, οι αιτιάσεις της κυβέρνησης φαντάζουν ως γελοίες.

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΔΕΝ ΦΟΡΟΔΙΑΦΕΥΓΟΥΝ

Για τη περίπτωση των εργαζομένων μηχανικών το μέτρο είναι **ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ**, αφού είναι γνωστό ότι οι εργαζόμενοι μηχανικοί όχι απλά «κρύβουν» εισοδήματα αλλά αντιθέτως προσπαθούν όσο το δυνατόν να εμφανίσουν περισσότερα για να επωφεληθούν από το καθεστώς της επιστροφής φόρου. Μηχανικός που σήμερα εμφανίζει συνολικό εισόδημα λιγότερο από 10.500 Ευρώ πρόκειται καθαρά για τη περίπτωση αποδοχών μιας πολύ κακοπληρωμένης χρονιάς. Σε κάθε περίπτωση δεν πρόκειται για κάποιον που φοροδιαφεύγει και είναι εντελώς **ΑΔΙΚΟ** να φορολογηθεί για αυτό το ποσό. Το αίτημα μας είναι αντιθέτως να αυξηθεί το αφορολόγητο στο όριο των 20.000 Ευρώ, που ζητά η ΓΣΕΕ, με 5000 Ευρώ επιπλέον για κάθε προστατευόμενο μέλος.

Τι λέει η κυβέρνηση: αφού οι μηχανικοί χρησιμοποιώντας τους συντελεστές, δηλώνετε μικρότερα εισοδήματα τότε πληρώνετε λιγότερο φόρο για τα ίδια εισοδήματα σε σχέση με τους μισθωτούς και συνεπώς πρέπει να φορολογηθείτε περισσότερο. Ξεχνά τη τεράστια εξυπηρέτηση που κάνει στο κεφάλαιο η ύπαρξη του ΔΠΥ, οι ανύπαρκτες ασφαλιστικές εισφορές, οι ανύπαρκτες εργασιακές υποχρεώσεις κτλ και το μόνο που κάνει είναι να αρπάξει 675 Ευρώ από το εισόδημα του οικονομικού μισθωτού ή του αυτοαπασχολούμενου. Καμία επιβάρυνση της εργοδοσίας. Σε τελική ανάλυση, το αίτημα των εργαζομένων οφείλει να είναι **λιγότεροι φόροι για όλους τους εργαζόμενους** και όχι ίσοι φόροι με αυτούς, που επειδή το κράτος μπορεί εύκολα να τους τα παίρνει, πληρώνουν τα περισσότερα.

ΟΙ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΟ ΤΣΕΜΕΔΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Δεν είμαστε καθόλου περήφανοι με το γεγονός ότι κάθε χρόνο, σειρά συναδέλφων ελεύθερων επαγγελματιών, εξαναγκάζονται από την οικονομική συγκυρία να συνεργαστούν με την εργοδοσία, για τη φοροελάφρυνση των τεχνικών επιχειρήσεων, για να εισπράξουν μέρος αυτού του ποσού με τη μορφή της επιστροφής φόρου. Κατανοούμε ότι με αυτό τον τρόπο οι επιχειρήσεις κερδίζουν πάρα πολύ περισσότερα (διότι το ποσό που δηλώνεται ως έξοδο δεν πάει με συντελεστές) από αυτά που ήδη έχουν κερδίσει προσλαμβάνοντας κάποιον με ΔΠΥ και όχι με σύμβαση και γνωρίζουμε πως μόνο **η πάλη για το περιορισμό του φαινομένου της ύπαρξης των οικονομικών μισθωτών και το αίτημα για κανονικές προσλήψεις, η πάλη για τη βελτίωση των αποδοχών όλων των εργαζομένων μηχανικών μπορεί να αλλάξει αυτή τη κατάσταση, ενώ αποτελεί πάγιο αίτημά μας η ασφαλιστική εισφορά να προστεθεί στο ΔΠΥ**. Κατανοούμε ωστόσο την ανάγκη ολόκληρου αυτού του κόσμου που κυρίως περιλαμβάνει χαμηλόμισθους μηχανικούς να αυξηθεί το εισόδημά του σε μια συγκυρία ακρίβειας, διαρκούς συμπίεσης των αποδοχών και διαρκούς αύξησης των ασφαλιστικών εισφορών.